

Πασκάλης Στόγιου, ἀπὸ τὰ λόγια ὅπου ἐπρο<τεστα>λόγισαν⁴/ εἰς τὸ παρόν, νά ἐμάλλωσαν ἄπρεπα τὴν προάλλην εἰς⁵/ τὴν σάϊκα, λοιπὸν κ(α)τ(ὰ) τὴν νομοθεσίαν τῆς Κομπανίας⁶/ νά δώσουν καὶ οἱ δύο τοὺς σημάδια ἀπὸ F 12. ἔως νὰ⁷/ μεταθεωρηθῇ, καὶ νὰ ἐξεταχθῇ, καὶ νὰ ἀποφασισθῇ ἡ τέλ(ει)α⁸/ Κρίσις τοὺς. καὶ ἐγράφη διὰ ἔνδειξιν.

⁹⁻¹³/ θωμᾶς βελλερᾶς νῦν προεστῶς, Μανικάτης· σαφράν(ος) mr, Πέtkος Πέτρ(ου) παρών [χ.γρ.], Ἰωάν(νης) ἀδάμη, Γιάννης Μαυρουδῇ [χ.γρ.], δι-
μιτρι σουφρα, Γεώργιος Ἰωάνν(ου) Μάρκ(ου) Καπετάνος mr.

στ. 2-4 Προφορική αγωγή και ανταγωγή μελών της Κ για διαπληκτισμό –ενδεχομένως και εξύβριση–, επάνω σε μαούνα, με την οποία μετέφε-
ραν εμπορεύματα.

στ. 5-6 «κατὰ τὴν νομοθεσίαν τῆς Κομπανίας»: Τα δεσπίσματα δεν επιβάλλουν εγγυοδοσία μέχρι της οριστικής εκδικάσεως της υποθέσεως. Το ποσό της εγγυοδοσίας αντιστοιχεί στη χρηματική ποινή που προβλέ-
πουν τα δεσπίσματα για τον διαπληκτισμό σε ιδιωτικό ή δημόσιο χώρο¹. Χρησιμοποιείται ο όρος «σημάδι» για να αποσαφηνισθεῖ ὅτι πρόκειται για παροχή ασφάλειας, προκειμένου να μηφυγοδικήσουν οι διάδικοι, και ὄχι για ποινή. Ενδεχομένως, το Κριτήριο θέλει να ωθήσει τοὺς δια-
δίκους σε εξώδικο συμβιβασμό, μετὰ τον οποίο οι διάδικοι θα πάρουν πίσω τα «σημάδια» και θα μπορέσουν να φύγουν σε εμπορικό ταξίδι (η Ἄνοιξη ἦταν η συνήθης και πλέον πρόσφορη εποχή για τοὺς μακρινούς εμπορικούς προορισμούς).

1. Βλ. π.χ. Θ. 32(1695) § 2 και 46(1746) § 3 (ΕΚΣ, σσ. 315 και 357 αντίστοιχα).

87

1765/V/-

χ. Ἰωάννη Αδάμη

978/φ 41r

σχ. 89

**Απόφαση οριστική. Αγωγή για την καταβολή εξόδων κλητεύσεως
εναγομένου, κατ'εντολήν του προεστού.**

¹⁴/ Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ κύρ Δημήτρης Σούφρας ἐπρωτεσταλό-¹⁵/γη-
σε κατέμπροσθεν ἡμῶν, τὸ πῶς νὰ ἔκαμεν ἔξοδα εἰς¹⁶/ αὐτό, ὅποτε
τόν ἐτζηταλόγισεν τὸν Καλοκυρίτζην, νὰ πηγένη¹⁷/ στό Λαζαρέτο, μέ
τὴν προσταγὴν τοῦ νῦν Προεστοῦμας, διὰ νὰ¹⁸/ λογαριασθῇ μέ τόν
κύρ Γιαννάκη Λευτερόπουλο, διὰ ταῖς ὑπό-¹⁹/δεσες ὅπου ἔγραψε στήν
Γραφῆντου, καὶ ὅμως ὁ Καλοκυρίτζης²⁰/ δὲν ὑπήκουσεν, μάλιστα

διὰ τώρα όπου βιάζεται νὰ πηγένη ²¹/ μεθαύριο στὸ παναγύρι τοῦ Φαγκαρασίου. Λοιπὸν διὰ τὸ ἀσκαν-²²/δάλιστον, ἐκρίθη εὐλογον, ὕστερα ἀπὸ τὸ Μπρασοβόν τὸ παναγύρι ²³/ δίχως ἄλλην πρόφασιν νὰ πηγένη ὁ Καλοκυρίτζης νὰ λογαριασθῇ ²⁴/ καὶ νὰ πλερώση τὰ ἔξοδα ὅπου ἔκαμεν ὁ ἄνωθεν Σούφρας, διὰ ²⁵/ τὸ πασοῦσι, καὶ τὴν τροφήν τοῦ ἀλόγου, καὶ τὸ Ἀγωγή. καὶ ἐγράφη.

²⁶⁻²⁹/ θωμᾶς βελλερᾶς νῦν προεστὼς, Μανικάτης· σαφράν(ος) mr, Γιάννης Μαυρωδῆς [χ. Γ. Ι. Μάρκου], Πέtkος Πέτρ(ου) mr [χ. Γ. Ι. Μάρκου], Γεώργιος Ἰωάνν(ου), Μάρκ(ου) Καπετάνος mr.

Ο ἐνάγων ζητεῖ τα ἔξοδα που πραγματοποίησε για να πάει κατὰ διαταγή του προεστού να επιδώσει κλήση στον εναγόμενο, για να πάει να εκκαθαρίσει τους λογαριασμούς του με ἄλλον πραγματευτή, ἴσως σύντροφό του¹, σε συνοριακό λοιμοκαθαρτήριο.

στ. 25 Το «ἀγωγή» σημαίνει κατὰ κανόνα το κόμιστρο προσώπων ἢ εμπορευμάτων. Εἰδὼ πιθανόν σημαίνει τα ἔξοδα για τη διανυκτέρευση καὶ διατροφή στη διάρκεια του ταξιδιού.

1. Βλ. ΕΚΣ, σ. 119 (ε')· ἐπίσης Θ. 32(1695) §§ 3-4, 36(1714), 42(1726) (ό.π., σσ. 315-316, 327, 346-347), που απειλοῦν υψηλό πρόστιμο σε περίπτωση ἀπειθείας παρέδρου ἢ μέλους σε ἐντολή του προεστού.

88

1765/VI/13

χ. Θωμά Βελλερά

978/φ 41v

σχ. 90

Απόφαση ὀριστική. Δάνειο. Παροχή προδεσμίας για την εξόφληση ληξιπρόθεσμης χρεωστικής ομολογίας. Νόμιμο επιτόκιο.

// 1765 ἰουνίου 13.

²/Ἐπροτοστολοῖσεν ὁ ἄρχων Ρήταρ διὰ μίαν ὁμολογίαν ὅπου ἔχρω³/στά(ει) ὁ Κύρ Ἀντρέας Νταμπί|τζας τοῦ Δανιήλ Κλόκναρ οὔ(γγρικά) F 200 ἀ⁴/πὸ τοὺς 1746· τὰ ὅποια ἐπλέρωνεν τὸν κάθε χρόνον πρὸς ἕξι τὰ ἑκατό. ⁵/τώρα ἀποθανῶντας ὁ ἄρχων Κλόκναρ καὶ αὐτὸς {καὶ αὐτός}, ἔμ(ει)nen ἡ ὁμολογία ⁶/ (εἰ)ς τὰς χ(εἰ)ρας τῆς θυγατρὸς τῆς|<ου> τῆς γυνῆ<ς> τοῦ ἄρχον Προυνκουτάλη¹. καὶ μετὰ τὸ νὰ (εἶ)ναι ⁷/ πάλιν ἡ ἀρχόντισσα τώρα (εἰ)ς τὴν Βιέναν, ἄφισεν τὴν ὁμολογίαν τώρα (εἰ)ς τὸν ἄρ⁸/χον Ρήταρ ὁ ὅποιος ἐπίασεν καὶ δηναστεύ(ει) τώρα τὸν κύρ Ἀνδρεάτζαν ⁹/ ζητῶντας του νὰ τὸν πλερώσῃ τὴν ὁμολογίαν. (εἰ)ς τὸ ὅποῖον τὸν ἐκράξαμεν καὶ τοῦ